PASDARKA E VOGEL
DHE PERSHENDOSHJET I TE SHEN MARISE

Kjo Shërbesë bëhet të Prëmten e Javës së parë të Kreshmave të Mëdha mbrëmane. Passi bekon Prifti, thuhet Trishenjti, Psalmi 51, pastaj:

PSALMI 70

O Perëndi, eja dhe shpëto-më; eja dhe ndhi-më, o Zot. U-turpërofshin dhe u-shofshin ata, që ma kërkojnë shpirtin; u-thefshin dhe u-çkatërrofshin ata, që më përqeshin. U-gëzofshin dhe u-ngazëllofshin të gjithë ata, që të kërkojnë; dhe të lavdërofshin për jetë ata, që duan shpëtimin tënt. Po unë jam i varfër dhe nevojar; eja dhe shpëto-më, o Perëndi, se ti je ndihmësi dhe çlironjësi im, o Zot, eja shpejt edhe mos u-vono.

PSALMI 143

O Zot, dëgjo-ma faljen, vër-u veshin lutjeve të mia. Përgjeq-mu pas mirësisë dhe pas drejtësisë sate, dhe mos hyr në gjyq me shërbëtorin tënt, se asnjë njeri i gjallë nukë munt të dalë i drejtë përpara teje. Se

armiku ma ndoqi shpirtin; ma shtypi jetën përdhe; më varrosi në errësirë si të vdekur prej kohe. Përandaj më është këputur shpirti, dhe më është dëshpëruar zëmra. Kujtonj ditët e lashta, mejtonj gjithë veprat e tua. I ndeh duartë përpara teje, shpirti im ka etje për ty posi dheu i thatë. Përgjeq-mu shpejt, o Zot, se m' u-zu fryma, mos e këthe mënjanë faqen tënde prej meje, se jam bërë si ata, që hidhen në gropë. Bëj-më të shoh mëshirën tënde në mëngjes, se më ty kam shpresë, bëj-më të njoh udhën, ku duhet të ecënj, se më ty e kam varrur shpirtin. Çliro-më prej armiqve të mi, o Zot, se pranë teje vinj të fshihem; mëso-më të bënj dëshirën tënde se ti je Perëndia im; trego-ma udhën e drejtësisë, se ti je zëmërmirë. Ngjall-më, o Zot, për emrin tënt; edhe pas drejtësisë sate nxir-ma shpirtin nga trubullimet; edhe pas mëshirës sate shtyp-i armiqtë e mi, dhe shuaj-i gjithë ata, që ma mundojnë shpirtin, se unë jam shërbëtori yt. Dëgjo-më, o Zot, pas drejtësisë sate, edhe mos hyr në gjyq me shërbëtorin tënt; trego-ma udhën e drejtësisë, se ti je zëmërmirë.

Pastaj këndohen pa zë Doksologjia e Madhe, Simbol i Besës, edhe Madhështimi i Shën Marisë:

TI ME TE VERTETE

Ti me të vërtetë meriton, lavdërime ti o Virgjëreshë: Ti je më e lumura, dhe më e ndriçimja, tij je Nën' e Zotit Jesu Krisht; ti je e nderuar mi Kerubim, dhe e lavdëruar pa përqasje mi Serafim; ti me të vërtetë linde Fjalë Perëndinë. Pra ty të madhështojmë, Zonjë Hyjlindëse.

Pastaj këndohet Kanuni më Tingëllin IV:

ANIKSO TO STOMA MU

KENGA I

Ja gojën e çel tani, i frymësuar prej Shpirtit Shenjt, dhe këngë do t'i këndonj, Nënës së Madhe mi fron, dhe do ta kremtonj, me valle buzëqeshur, me zë do t'i çpall kudo, gjithë çudit' e saj.

Si libër të Zotit Krisht, të hirësuar prej Shpirtit Shenjt, të pa Krye-ëngjëlli, Mari Hyjlindëse, dhe të tha kështu: Lum' ti që sjell gëzimin; mallkimi stërgjyshëror, prej teje tani u-çduk.

Adamin e ngrite lart, o Virgjëreshë Hyjlindëse, dhe Ferrin e shtrin përdhe, o Zonj' e Shenjtë Mari, lum' ti o pallat, i Zotit edhe Mbretit, lum' ti o i zjarrti fron, i perandorit Krisht.

Gëzohu lindëse, e të pafishkurit trëndafil, gëzohu se ti po rrit, mollën e erëshme, lul' e qjellshime, e Zotit edhe Mbretit, lum' ti o Hyjlindëse, Zonjë shpëtonjëse.

Thesar i virtutave, që na ke ngritur prej varreve, edhe prej kufomave, Zonjë Hyjlindëse, lule dhe zambak, aromë për besnikët, temjan i mirerëshmë, myrr' e paçmuarshme.

ZBRITESORE, I.

Ja gojën e çel tani, i frymësuar prej Shpirtit Shenjt..

KENGA III.

O Zonjë dhe Nën' e Perëndisë, burim i pasosur jetësor, ti shiguroji gjith' ata, që të këndojnë plot me zell, dhe lart në qjell ku mbretëron, kurorëzoji me çdo lavdi.

Kallinë qjellor ti na ke mbirë, si arë pa bujk dhe pa lërim, lum' ti alltar i shpirtëshmë, ku buk' e jetës na u-vu, lum' ti burim i ujëve, që japin jetë Hyjlindëse.

Mishqerrë që demin na ke lindur, qjellor për besnikët pa cënim, lum' ti o del e hyjëshme, se qengjin Perëndi na dhe, mëkatin botëror që ngre, gëzohu Zonjë nërmjetëse.

Gëzohu mëngjez i ditës sonë, që Diellin solle Jesu Krisht, për botën dritë dhe për ne, dhe errësirë s' le mi dhe, dhe Ferrin e demonëve, e çkatërrove për gjithënjë.

Gëzohu o derë shpëtimtare, ku Fjala dhe Bir' i vetëm shkoj, Ferrit ia theve dyertë, me lindjen e çlironjësit, gëzohu port' e hyjëshme, dhe shpëtimtare e ndriçime.

ZBRITESORE, III.

O Zonjë dhe Nën' e Perëndisë, burim i pasosur jetësor . . . .

KENGA IV.

Ti që rri midis lavdisë, përmi fronin e hyjëshmë, nga një re e lehtë, ardhe o Jesu i përjetëshmë, dhe na shpëtove me dorën jetëdhënëse, të thërresim pra: Nder dhe lavdi gjithënjë mi ty.

Me këndime dhe me besë, të thërresim Hyjlindëse, lum' ti mal i Shenjtë, dhe i hiesuar prej Shpirtit Shenjt, lum' ti kandil dhe shtëmbë mannaprurëse, që i ëmbëlson, ndjenjat e gjithë besnikëve.

Mëshironjëse e botës, Virgjëreshë Hyjlindëse, lum' ti shkall' e shenjtë, që nga dheu shpie në qjell me hir, lum' ti o urë që prier lavdëronjësit, që prej varreve, lart në Parajsën e Engjëjve.

Më e lartë prej çdo qjelli, Shpëtimtarin e njerësve, ti në gjin' e shenjtë, e ke mbajtur Zonjë Hyjlindëse, lum' ti që ngjeve me gjakun robën ndritëse, dhe shkëlqenjëse, të Kumandarit të Forcave.

Ligjëvënësin ke lindur, Virgjëreshë Hyjlindëse, që paligjësitë, ua fal të gjithëve darovisht; o lartësi pa kufi o thellësi pa funt, nërmjetonjëse, ti na ke ngritur në qiellin.

Ty që mplekse për njerinë, një kurorë të qjellshime, ty të përhymnojmë, lum' ti Virgjëreshë Hyjlindëse, lum' ti fortesë dhe mprojtje e të gjithëve, o përkrahëse, streh' e përikje e besnikëve.

ZBRITESORE, IV.

Ti që rri midis lavdisë, përmi fronin e hyjëshmë. . . .

KENGA V.

Të gjith' i habite ti, me një çudi dhe një lavdi: Ti o Virgjëresh' e pamartuar, Zotin e botës që mbretëron lart në qjell, si një bir e mbajte në pëqi, dhe shpëtim që lartazi, u dhurove besnikëve.

O Zonjë Hyjlindëse, që linde udhëheqësin, ti na ke shpëtuar nga përmbytja, ne mëkatarët dhe të pavyerit, Nus' e Perëndisë Shën Mari, lum' ti o Hyjpritëse, Nën' e Zotit të gjithave.

Kështjella e njerësve, gëzohu o Hyjlindëse, vënd' i shenjtërimit dhe lavdisë, vdekja e Ferrit o Nus' e ndriçime, o gëzim i Engjëjve në qjell, lum' ti o përkrahëse, e të gjithë besnikëve.

O fron që shkëlqen dhe ndrit, me Fjalën e përjetëshme, lum' ti o Parajsë shpirtërore, që ke në qëndrë Zotin e jetëve, që i ëmbëlson edhe i ngjall, gjithë të gëzuarit, me kungatën e qjellshime.

Prej teje forcohemi; thërresim pra me zë të math; Lum' ti o qytet i Mbretit tonë, e lavdëruar prej gjithë brezave, dhe prej gjithë Kishëve kudo, mal i lartë gjer në qjell, det pa funt edhe pa kufi.

Pallat i xhevaireve, të çmuar o Hyjlindëse, ti që na e dhe margaritarin, Fjalën e Atit dhe Shpëtimtarin Krisht, ti me Perëndinë i pajton, gjithë lumëronjësit, që të lusin besnikërisht.

ZBRITESORE, V.

Të gjith' i habite ti, me një çudi dhe një lavdi. . . .

KENGA VI.

Këtë të kremte e lusim sot, për Zonjën edhe Nënën Hyjlindëse, gjithë hyjmëndësit; eni trokisni pra duartë, dhe lavdëroni Zotin që lindi prej saj.

Banes' e Fjalës e ndriçime, gëzohu shenjtërim i të gjithëve, Zonjë Hyjlindëse, mburrur prej gjithë Profetëve, prej gjithë Apostujve edhe Shenjtorëve.

Na prure vesën e qjellshime, që shojti tërë zjarrin pagan të keq: Ty të thërresim pra: Lum' ti qilim i vesëve, që Gjedeoni gjeti Zonjë Hyjlindëse.

Gëzohu Zonjë Hyjlindëse, liman u-bëj për ne lundrëzonjësit, ku të përmblidhemi, brënda në detin e helmeve, dhe të përballim sulmat e të paudhëve.

Gëzona Zonjë gëzonjëse, mejtimet që të thomi me zë të math: Lum' ti o Hyjlindëse, re edhe ferrë e ndriçime, që ne besnikët pa prerë na mpron dhe na shpëton.

ZBRITESORE VI.

Këtë të kremte e lusim sot, për Zonjën edhe Nënën. . . . .

KENGA VII.

Nuk u falëshin, krijesave hymëndësit, po Krijetarit lart, dhe kërcënimin me zjarr, e shkelnë me trimëri, psallnin me brohori: Zot lavdi më ty, o Perëndi i Atërve, ti je vetëm i bekuar.

O Hyjlindëse, gëzohu fron shpirtëror, o vreshtë plot me hardhi, ngarkuar me rush të kuq, t' alltarëve, që shpirtet e besnikëve, i gëzon me gjak të Krishtit.

Ti që linde mjek, shëronjës të besnikëve, Mari Hyjlindëse, o shkop i shenjtë mistik, që lulen e qjellshime, ti lulëzon tani, Zonj' e ndriçime, me gas prej teje mbushemi, edhe jetë trashëgojmë.

Asnjë gjuhë s' munt, të të lavdëronjë vlerësisht, ty o Hyjlindëse; nga Serafimet më lart, u-ngrite kur linde ti, Mbretin Jesu Shpëtimtar; pra ati iu-lut, të na shpëtonjë gjihënjë, sa të lusim plot me besë.

Prej gjith' anëve, lumërohesh o Hyjlindëse, me thirrje gjithënjë. Gëzohu o Shën Mari, që mban në pëqirin tënt, Fjalën dhe Zotin Krisht; pra ati iu-lut, në librën e të gjallëve, të na shkruanjë o Zonjë.

Ty të lutemi, të gjithë dhe përgjunjemi, me gjithë zëmr' e shpirt; dëgjona pra Shën Mari, shpëtona prej helmeve, se po përmbytemi, edhe ruaje, qytetin tënt Hyjlindëse, prej armiqve të pabesë.

ZBRITESORE, VII.

Nuk u falëshin, krijesave hyjmëndësit. . . . .

KENGA VIII.

Djemat e dënuar për të djegur, prej zjarrit i ka shpëtuar lindj' e Zotit Krisht, si simbol në vjetëri, dhe si vepërim tani, dhe tërë botën po e mbleth për këng' e lavdërim: Hymnojeni ju veprat e Zotit, dhe e lartësoni për gjithë jetët.

Fjalën Jesu Krisht në krah' e prite, atë që mban gjithësinë ti e mban në gji, ti me qumësht e ushqen, Zotin dhe ushqenjësin, e dheut dhe të qiellit dhe të këndonjësve: Hymnojeni ju veprat e Zotit, dhe e lartësoni përmi të gjithë jetët.

Ferrën e nxoniti Moisiu, dhe lindjen e Virgjëreshës na e mori vesh. Shëmbëlla e djemave, na e çfaqi qartazi: Në mes të zjarrit hidhëshin dhe nukë digjëshin, Hyjlindëse Mari Virgjëreshë, ty pra të hyjmnojmë përherë dhe për jetë.

Grackat e demonëve na çveshnë, po ti përsëri na veshe me stoli të re, kur na linde Zotin Krisht, edhe të verbuarit, nga hia e mëkatave e panë Diellin, Hylindëse

banesa e dritës, ty pra të hymnojmë përherë dhe për jetë.

Ngjallen dhe të vdekurit prej teje, se jetën dhe jetëdhënësin e linde ti, flasin gjuhëlidhurit, shohin të verbuarit, shërohen të leprosurit dhe të lënguarit, dhe çduken krejt nga drita demonët. Zonjë Virgjëreshë, shpëtim i njerëzisë.

Ti që na dhurove Shpëtimtarin, dhe ti që na lartësove gjer në qiellin, lum' ti o Hyjlindëse, rojtëse shpëtonjëse, se ti i mpron dhe i bekon gjithë këndonjësit. Hymnojeni ju veprat e Zotit, dhe e lartësoni përherë dhe për jetë.

ZBRITESORE, VIII.

Djemat e dënuar për të djegur. . . . .

Prifti temjanis Alltarin dhe popullin.

KENGA IX

Gjithë njerëzit, kërceni me ngazëllim, tek drit' e Shpirtit Shenjt, eni lavdërojeni, Engjëjt' e qjellit eni kremtojeni, këtë të shenjtë panair të Kryezonjës Mari, dhe thërrisni: Ti je më e lumura, Virgjëresh' e kulluar Hyjlindëse.

Çdo besnik thërret: Gëzohu Hyjlindëse, se gjithënjë na jep, gas që nukë ka mbarim, ti pra shpëtona prej gjithë ngasjeve, nga sulmat e barbarëve dhe gjithë plagëve, që na vijnë nga shumic' e fajeve, dhe mëkatave tona të tmerrshime.

Ardhe për ndriçim, për mprojtje dhe për shpëtim, pra të thërresim sot: Lum' o yll pa perëndim, që sjell

në botë Jesunë diellin; lum' o dritë që i shpie njerëzit, në një jetë qjellore që s' ka mbarim.

Eni besërisht, në Kishën e Zotit Krisht, dhe përshëndosheni, Nënën dhe Hyjlindësen: O Virgjëreshë Zonj' e të gjithëve, lum' ti më e bekuara në mes të grave mi dhe, lum' ti lule myrrën e përbotëshme, ti e prite në gjirin dhe na e dhe.

Lum' ti o pullump, se ti mëshironjësin, na prure përmi dhe, mburrj' e Oshënarëve, edhe kurora e Athloforëve, dhe e Dëshmorëve dhe e Shenjtorëve, zbukurim' i gjithë të Krishterëve, dhe shpëtimi i gjithë besnikëve.

Zot dhe Perëndi, kurse trashëgimin tënt, fal-u besnikëve, ndjesën e mëkatave, dëgjoja lutjet Nënës Hyjlindëse, dhe nërmjetimet pa pushim për gjithë njerëzit, dhe shpëtoji sipas përdëllimet tënt, edhe falna Parajsën e qiellit.

ZBRITESORE, IX.

Gjithë njerëzit, këceni me ngazëllim. . . . .

Pastaj këndohet ngadale me një mënyrë antifonale prej të dy Valleve:

SHKURTORJA, T.T.IV.

TI IPERMAKHO STRATIGO

Përlufteshës gjenerale këngët mundesë,
Si përhirim që e shpëtove prej tmerreve,
Popülli yt po të përshkruan, o Virgjëreshë;
Po sikundër ke fuqi të palëftuarshme,
Prej çfarëdo reziku shpëto-më,
Se po të thërres: Gëzohu o nuse e panusëruar.

Pastaj Prifti shkon përpara Korës se Shën Marisë, e temjanis tri herë, dhe këndon Stanzën e Parë të Përshëndoshjeve:

STANZA E PARE

PRIFTI: Engjëlli kryetar u-dërgua prej qjellit, që t'i thotë Virgjëreshës. "Gëzohu!" Dhe kur të pa që u-mishërove bashkë me zërin ëngjëllor, çuditej dhe qëndronte, dyke i thirrur kështu:

Gëzohu ti, me anën e së cilës do të shkëlqenjë gazi; gëzohu ti, me anën e së cilës do të humbasë mallkimi.

Gëzohu, o ndjellje e Adamit të rënë; gëzohu, o çpërblim i loteve të Evës.

Gëzohu, o lartësirë, ku mëndjet njerëzore nuk arrijnë dot; gëzohu, o thellësirë, ku sytë e Engjëjve nukë shikojnë dot.

Gëzohu, se je froni i Mbretit; gëzohu, se e mban atë, që i mban të gjitha.

Gëzohu, o yll, që siell diellin; gëzohu, o Nënë, që mishëron Perëndinë.

Gëzohu ti, me anën e së cilës përsëritet natyra; gëzohu ti, me anën e së cilës foshnjërohet Krijetari.

Gëzohu, nuse e panusëruar.

KORI: Gëzohu, nuse e panusëruar.

PRIFTI: Dyke parë veten të kulluar e Shenjta, i thotë me kuxim Gabrielit: Lajma jote e çudiçime më duket e pabesuarshme për shpirtin. Se qysh po flet për një foshnjëlindje të pafarëshme, dyke thirrur: Alilluia.

KORI: Alilluia.

PRIFTI: Dyke kërkuar të mësonjë dijë të padit-ur, Virgjëresha i thirri meshëtarit: "Si është e mundur që të lindë një bir prej një gjiri virgjëror? Thuaj-më". Dhe ay i tha me frikë dyke thirrur kështu:

Gëzohu, o nisjatore e një këshille të fshehtë; gëzohu, o besë e atyre, që falen në heshtje.

Gëzohu, o parëthënje e çudive të Krishtit; gëzohu, o nisje e doktrinave të tij.

Gëzohu, o shkallë qjellore, me të cilën zbriti Perëndia; gëzohu, o urë, që shpie prej dheut në qjell.

Gëzohu, o çudi e shumëfamëshme e Engjëjve; gëzohu, o plagë e shumëvajtuarshme e demonëve.

Gëzohu ti, që linde dritën pa tregim; gëzohu ti, që nukë dhe nonjë shpjegim.

Gëzohu ti, që kapërcen dijën e të urtëve; gëzohu ti, që ndriçon mëndjen e besnikëve.

Gëzohu, nuse e panusëruar.

KORI. Gëzohu, nuse e panusëruar.

PRIFTI: Fuqia e të Lartit e hiesoj ahere të pamartuarën, për foshnjëlindje, dhe e çfaqi gjirin e saj të mirëpemëshmë, si një arë gazmore për të gjithë ata, që duan të korin shpëtimin, dyke kënduar kështu: Alilluia.

KORI: Alilluia.

PRIFTI: Dyke patur gjirin hyjpritës, Virgjëresha rendi tek Elisabeta; dhe foshnja e asaj gëzohej, dyke e

marrë vesh përshëndoshjen; dhe me këcejtje, si me këndime, i thërriste Virgjëreshës:

Gëzohu, o hardhi me fletë të pafishkuara; gëzohu, o arë me pemë të fjeshta.

Gëzohu ti, që lulëzove bujkun njeridashës; gëzohu ti, që mbive mbjellësin e jetës.

Gëzohu, o arë, që solle plotësi mëshirash; gëzohu, o tryezë, që mban lirësinë e ndjesave.

Gëzohu, se lulëzon luadhin e dëfrimit; gëzohu, se gatit limanin e shpirteve.

Gëzohu, o temjan i mirëpritur i nërmjetimit; gëzohu, o ndjesë e tërë botës.

Gëzohu, o mirëdashje e Perëndisë për njerëzit, gëzohu, o kuxim i njerësve përpara Perëndisë.

Gëzohu, nuse e panusëruar.

KORI. Gëzohu, nuse e panusëruar.

PRIFTI: Dyke patur përbrënda një shqote prej mejtimesh të dyshimta, Josefi i urtë u-trubullua, dyke parë ty të pamartuarën, dhe dyke të kujtuar martesë-vjedhëse, po kur e mësoj mishërimin prej Shpirtit të Shenjtë, tha: Alilluia.

KORI: Alilluia.

Pastaj këndohet pak më shpejt me një mënyrë anifonale prej të dy Valleve Shkurtorja "Përlufteshës Gjenerale," dhe Trishenjti pa zë, pastaj:

SHKURTORJA E SHEN THEODORIT, T. T. IV

Besën dhe forcën e Zotit Krisht, pate në zëmër posi një shqyt, edhe poterat e djajve i dërmove o Shën Theodor, dhe more lart në qjell kurorën, si Athlofor i pamundur.

Të prëmtet e tjera pasonjëse këndohen Shkurtoret e Shenjtorëve, që rastisin atë ditë. Në mos pastë nonjë Shenjt, ahere këndohet:

SHKURTORJA E GJITHE SHENJTOREVE, T. T. IV

OS APARKHAS TIS FISEOS

Posi kulloshtër dhe kurban, për Perëndinë krijetar, bota e tërë me mall të blaton o Zot, ushtërit' shenjtorë-ve. Pra me lutjet e tyre, në paqe të thellë, Kishën ruaje, me anën e Shën Marisë o Perëndi mëshirëplot.

Mëshiro, o Zot. **(40 herë). Pastaj:**

DHJAKU: Le t'i lutemi Zotit.

PRIFTI: O Krisht, o Perëndi, që adhurohesh, edhe lavdërohesh më çdo kohë dhe më çdo orë në qjell edhe mi dhe, zëmërgjërë, zëmërdhëmpshur, dhe mëshi-rëplot, që i do të drejtët, edhe i mëshiron mëkatarët, që i fton të shpëtojnë me zotimin e të mirave të pritme; pas porrosive të tua. Shenjtëronaji shpirtet; paqësonaji trupet; ndreqnaji mejtimet; qëronaji zëmrat; edhe shpëtona nga të gjitha hidhërimet, reziket, edhe vojtjet. Mprona, ruajna, dhe udhëhiqna me anën e Engjëjve të Shenjtë, që ta arrijmë njësinë e besës dhe njohjen e lavdisë sate së paafëruar.

Se i bekuar je në jetët e jetëve. Amin.

KENDONJESI. Mëshiro, o Zot. **(40 herë).**

Lavdi Atit edhe Birit edhe Shpirtit të Shenjtë.

Tani dhe përherë dhe në jetët e jetëve, Amin.

Ti je e nderuar mi Kerubim, dhe e lavdëruar pa përqasje mi Serafim, ti me të vërtetë linde Fjalë Perëndinë, pra ty të madhështojmë, Zonjë Hyjlindëse.

Mëshiro, o Zot; mëshiro, o Zot; mëshiro, o Zot.

Beko, o Atë, më emrin e Zotit.

PRIFTI: Perëndia na mëshiroftë, dhe na bekoftë, na tregoftë dritën e fytyrës së vetë,dhe na shpëtoftë.

KORI: Amin.

Pastaj lëçiten prej Këndonjësve Uratat e Shën Marisë, dhe të Krishtit, edhe Shërbesa vazhdon si në Pasdarkën e Madhe, gjer në fundin e Litanisë. Pastaj besnikët përshëndoshin korën e Shën Marisë, dhe në këtë mes këndohet Hyjlindësorja pasonjëse:

TIN OREOTITA, T. III

O bukuri me nam, o virgjëri pa cen, o drit' e diellit, o hën' e qiellit, Shën Gabrieli kur të pa, çuditej dhe të thërriste: Si të të lavdëronj, o Mari Hyjlindëse? Ç' këngë të këndonj për ty? Nukë di dhe kërkonj më kot. Pra thom sikundër jam porrositur: Gëzohu Virgjëseshë hirplote.

DHJAKU: Le t'i lutemi Zotit.

PRIFTI: Me uratat e Shën Atërve tanë, o Zoti ynë Jesu Krisht, mëshirona dhe shpëtona.

KORI: Amin.

Kjo regull mbahet edhe të Prëmtet pasonjëse me ndryshimin e Stanzave të Përshëndoshjeve, të cilat këndohen me radhë, në javët II, III, IV, të Kreshmëve, pastaj të gjitha tok javën V, në Shërbesën e Akathistit.